

אדי ויליאמס: להחפש בקאן זאח מסורת

בגדיה. השנה היתה לה בעיה. כל מה שהיא יכולה להראות, רואים לכל אורך החוף, בלי שום קושי. לכן, במקום עירטול מוחלט העדיפה חליפת פנינים. אולי כיסויי חצי טפח הוא מעניין יותר?

הכוכבנית האמריקאית אדי ויליאמס הפכה כבר למוסר בפסטיבל קאן. מדי שנה היא מגיעה לריביירה (והמנומסים מעדיפים לא לזכור כמה שנים זה כבר קורה) וביום השמש הראשון, היא מכנסת את הצלמים ומסירה את

שרלוט דמפלינג

ז'אן מישל ז'אר:

הגוף והמוסיקה

הקאריירה של השחקנית שארלוט דמפלינג אינה בשיאה כימים אלה. התפקידים מעטים ורזים. לכן, הופעה בפסטיבל היא חובה מיקצועית, לבן זוגה המלחין ז'אן מישל ז'אר, יש לעומת זאת בעיה הפוכה. לא זו בלבד שלא חסרה לו עבודה, אלא שהוא צריך להחליט מדי יום ביומו מה הוא דוחה, בין עשרות הצעות התקליטים, הסרטים, העיבודים והלהנים שמזימינים אצלו.

ג'רי לואיס ופייר רישאר: אחוות מוקינים

ג'רי לואיס, שהגיע לקאן עם סרטו של מארטין סקורסזה מלך הקומדיה, התנהג כמעט כמו הרמות שהוא מגלם בסרט: כוכב עייף ועצבני. בצרפת, שם מתייחסים אליו כאל אליל, פירשו זאת בתיסכול על כך שהפסטיבל לא הציג מעולם סרט משלו, והוא תמיד מוזמן בזכות מישהו אחר, אולם ברגע של הרפיה, כשפגש את הקומיקאי הצרפתי פייר רישאר, שגם הוא אינו זוכה לראות את סרטיו בתחרות הרשמית, לא יכול היה להתאפק וחיבק אותו חיבוק עז. אחוות מקופחים?

קארולין לאנג: בת השר רוצה לשחק

כשהחליט שרהתרכות הצרפתי ז'אק לאנג להעניק מענק מיוחד לכימאי הוותיק רובר ברסון, כדי שיוכל לעשות את סרטו החדש הכסף, חשבו הכל כי השר הוא אכן איש תרבות למופת. אולם כאשר נודע שנתו של השר, קארולין (בתמונה למעלה), קיבלה את התפקיד הראשי, התחילו הלשונות הרעות לפקפק בסוהר כוונותיו של הממונה על התרבות הצרפתית. גבות נוספות התרוממו כאשר הסרט נבחר לייצג את צרפת בפסטיבל קאן, למרות שהביקורת כבית היתה פחות מנלהבת. יתכן שחלק משריקות הבז שהקבילו את פני הסרט, כאשר נודע על הפרס המיוחד שהוענק לו, כווננו גם לעיסקה של בת-השר. אבל היא את שלה השיגה, ועכשו היא מקווה ללכת ברובה של שחקנית אחרת שעשתה את-צעדיה הראשונים בסרט של ברסון, דומיניק סאנדה.